

2015

KATALOG

výtvarné soutěže o návrh na ztvárnění sochy věnované básníku, spisovateli a překladateli
JANU SKÁCELOVI

1.

akademický sochař Václav Fídriřh
Ing. arch. Jaroslav Skalický

Návrh sochy je koncipovaný jako figura s portrétními rysy, opírající se o kamennou zeď. Figura má orientovanou polohou těla i natočenou hlavu směrem k vyhlídce na Staré Brno.

V horní části zídky je vysekán verš z básně Jana Skácela Sonet o moderním portugal „Dozrál vinohrad, pod tíhou hroznů čas se sklání.“

Socha v mírně nadživotní velikosti o celkové výšce 245 cm bude vytvořena z okrově šedého božanovského pískovce.

2.

Barbora Hapalová
Martin Rössler

Při návrhu tohoto díla se autoři inspirovali Skácelovou básní Balada o vodě – ženská postava představuje nespoutanou bublající vodu, postava mužská představuje soukolí, které se díky ní otáčí. Autoři nechtěli vytvořit Skácelův pomník pouze jako jeho podobiznu, ale vyjádřit, jak autora sami vidí a vnímají, přiblížit divákovi autorovo nitro a nechat ho nahlédnout do básníkovy světa.

Pomník bude vytvořen z českého hořického pískovce, pravděpodobně z jednoho bloku. Socha je umístěna do těžiště daného prostoru a mírně natočena k příchozím od centra města. Prostor bude doplněn dvojicí jednoduchých atypových laviček v kombinaci kovu a dřevěných lamel.

3.

Leopold Habermann
MgA. Arnošt Kába

Autoři ve svém návrhu uplatňují abstrahované figurativní řešení, a to jak přírodní složky „kmene stromu“, tak zhmotnělé „imaginární figury“. Objekt jako celek lze vnímat jako symbolické připodobnění setkání města a přírody. Z přírodního svahu vyrůstá strom, ve kterém je jako v úkrytu schoulená figura spojená a komunikující s městem.

Masivnější „Strom“ bude vyroben z kotlového plechu, povrchová úprava – zrezivělé železo.

„Figura“ bude z ocelových úhelníků prořezaných autogenem a kovářsky zpracovaných do příslušného tvaru s povrchovou úpravou žárový pozink + barevná polychromie a grafit.

Celý objekt bude v mírně nadživotním měřítku.

4.

Sylvie Suzanne Odette Choisnel

Autorka vytvořila sochu sedícího básníka – klidného a důstojného, s mírně zasněným úsměvem, který je v souladu s básnickovými vnitřními pocity, přírodou a celou životní realitou.

Socha je v mírné nadživotní velikosti, postava básníka je vytvořena z keramické šamotové hlíny, kamenný sokl z trachytu a je opracován do podoby skály symbolizující pevnost.

5.

MgA. Kristina Veronika Vesková

Básník stojí na třístupňovém podstavci a zamyšleně hledí na město. Nejvyšší stupeň podstavce stylizovala autorka do podoby Moravy, která byla básníkovi velkou inspirací. Z tohoto podstavce vzlíná písmo na postavu básníka - písmena, slova, verše. Písmena i nápisy jsou různé hloubky a velikosti. Básník je jakoby „poznámenán“ slovy a lidé při pohledu na jeho sochu se budou moci i seznámit s jeho tvorbou.

Dílo bude vyrobeno ze dvou materiálů: z běžného betonu a ušlechtilého betonu Fondu. Oba materiály budou povrchově upraveny.

6.

MgA. František Postl

Při tvorbě skulptury kladl autor důraz na kompozici dvou křesel, při ztvárnění básníka se snažil o zachycení typologie a portrétních rysů básníka.

Socha v mírně nadživotní velikosti bude vytvořena z mrákotínské žuly a osazena na betonový podstavec.

7.

akademický sochař Stefan Milkov

Ing. arch. Jiří Trojan

Plastiku „Pocta Janu Skácelovi“ pojali autoři jako komorní alegorické sousoší – setkání básníka s okřídleným Pegasem, které ve svém pojetí navozuje esenci Skácelových veršů – skromných a malých příběhů, obsahujících nezměrnou životodárnou lásku, moudrost a sílu. Sousoší je situováno směrem k výhledu na panorama Brna, i přes své komorní rozměry bude socha svým stříbřitým povrchem přitahovat pohledy z mnoha míst ve městě.

Sousoší „Básník a Pegas“ – odlitek z antikorozi AD slitiny hliníku a hořčíku bude stát na podstavci z monolitického sklocementu, podstavec bude doplněn verši Jana Skácela.

8.

akademický sochař Ladislav Sorokáč

Celkové pojetí pomníku autor založil na myšlence ztvárnění poety – samotáře, který odpočívá po procházce, dívá se do dálky a přemýšlí. Odpočívající básník se stává součástí veřejného prostoru, návštěvníci parku s ním mohou sdílet jeho místo zblízka nebo zpovzdálí. Figura zachycuje básníka sedícího v přírodě, na terasách Špilberku a zamyšleně shlížejícího do údolí, jak odpovídá lyrickému naturelu básníka.

Socha v lehce nadživotní velikosti o výšce 2 metry bude živě sekaná z tmavé žuly (syenit, hlinská žula). Socha nemá podstavec a vyrůstá přímo ze země.

9.

Antonín Nový

Socha ležící na ušlechtilém zeleném kameni vzbuzuje dojem, že básník odpočívá na trávě. Autor vytvořil sochu, která má v daném prostoru ztvárňovat oázu klidu a pohody, dát prostor pro fantazii návštěvníků, popř. prostor pro hry dětí. Autor předpokládá, že básník sám by si určitě nevybral oficiální typ pomníku.

Socha o rozměrech 430 x 162 x 127 cm bude vykována z 10 mm aluminiových plátů a usazena na betonovém soklu obloženém přírodním kamenem.

10. Mgr. akademická sochařka Marie Šeborová

Obraz anděla, často se objevující ve Skácelových verších, byl autorce inspirací pro návrh sochy – anděla sedícího na můstku s malým ptáčkem v ruce.

Socha je podle autorky symbolickým vyjádřením poesie, citů, snů a iracionality.

Socha je doplněna QR kódem, který návštěvníkovi umožní interaktivní přístup na specializovaný portál o životě a díle Jana Skácela.

Socha o rozměrech 220 x 225 x 90 cm bude vysekána z „vápence vraca“ v barvě slonové kosti, který nejvíce odpovídá snovému charakteru

11.

Zuzana Kantová

Autorka pro návrh na tuto sochu vybrala ruku jako symbol odkazující ke Skácelově činnosti.

Ruku jako symbol tvorby.

Ruku, ze které prýští barevnost Skácelových slov.

Ruku, která vyrůstá z básnickovy domoviny.

Socha bude zhotovena z keramické šamotové hlíny s ostřivem a zušlechtěna glazurou. Tento materiál autorka vybrala i ve vztahu k básnickovu mládí v Břeclavi – Poštorné, místu s dlouholetou tradicí zpracování keramiky.

12.

MgA. Jakub Flejšar

Geometricky stylizované sousoší složené ze dvou hlav vyjadřuje myšlenku duality básně „Mrtví“ a její recitace. Autorova interpretace spočívá v ideje, že člověk žije dál v díle, které vytvořil, je přítomen v myslích blízkých osob, do nichž otiskl kus sebe, a je jim připomínán skrze své osobní hmotné relikvie. Vazba na život nezaniká smrtí, ale prostřednictvím symbolů lze s bytostí, která již není mezi námi, vést dialog. Skácelova báseň tedy připomíná fakt, že i život je součástí smrti. Obě plastiky – hypertrofované hlavy, z nichž jedna je umístěna ve svahu a druhá ve vyhloubeném prostoru (amfiteátru) obklopeném lavičkami, spolu komunikují. Jedna bez druhé ztrácí obsahový smysl. Plastiky vyrobené z ocelových profilů svařených do prostorových příhrad tvoří ucelený výtvarný komplex.

13.

MgA. Alžběta Kumstátová

Snahou autorky bylo vytvořit věrnou podobu básníka tak, aby jeho portrét sochařskými prostředky korespondoval s jeho osobností. Záměrně upustila od jakéhokoli použití veršů na soše. Podle autorky díla je příjemnější představa, že si návštěvník sedne se Skácelovou knihou poblíž sochy a jejím prostřednictvím bude v kontaktu i s básníkovou fyzickou podobou. Básník je znázorněn na pohovce s cigaretou v ruce. Cigareta je pro básníka typická a podle autorky díla dodává soše i jakýsi klid.

Plastika je vyrobena v kombinaci litého betonu a ocelové konstrukce.

14.

MgA. René Vlasák

Autor ztvárnil postavu básníka tradiční formou - v určité fázi pohybu, zachyceného při chůzi. K zobrazení konkrétní podoby využil nejen básníkovu fyziognomii, ale také oděv, odpovídající době, kdy zobrazovaná postava básníka žila.

Autor zpracovává sochu vrstvením kamenných plátů tak, aby výsledek plastiky byl něčím jako „rastrovanou skladbou“ s důrazem na siluetu. Statika postavy je podpořena geometrickým suportem u levé nohy. V okolí sochy navrhuje autor vysazení travnaté plochy.

Socha v mírně nadživotní velikosti cca 2,2 m bude vyrobena v kombinaci tradičních materiálů - kámen a kov (křemičitý pískovec, minerální tmel spojený hydraulickým pojivem a nerez).

15.

akademický sochař Radim Hanke

Autorova kompozice díla se skládá ze tří částí: kruhové základny - obelisku, a hlavního motivu - hlavy se vzlétajícím ptákem na vrcholu kompozice. Charakter základny reaguje na tvarosloví hradeb Špilberku a tvoří kontrast k organické formě hlavního motivu - hlavě, která se dívá a volá (oči i ústa má ze dvou stran). Zjednodušená forma sochařského tvaru je paralerou ke Skácelově redukování slov při tvorbě básní. Vzlétající pták na vrcholu hlavy je pak symbolem básní letících do světa.

Socha o celkové výšce 320 cm bude vyrobena z božanovského pískovce.

16.

Ondřej Sklenář

Autor pojal dílo jako pohled do vnitřního prostředí umělce. Každý návštěvník si tak může sochu vyložit podle vlastních regulí, kdy má mnoho cest na výklad a mnoho interpretací. Socha je čelním pohledem směřovaná ven z bastionu - celková kompozice díla je začleněna do daného prostředí a dění v přílehlé lokalitě. Šlápěje, které po sobě zanechává Jan Skácel, jsou opatřeny jeho verši - jedná se o metaforu, kdy básník za sebou zanechává záznam v podobě svého díla.

Plastika bude vyrobena z pevnostního skelného laminátu opatřeného povrchovou úpravou v tmavých odstínech v kombinaci s božanovským pískovcem použitého pro podstavec.

17.

Ing. arch. Jaromír Sedlák

Autor ve svém díle nenavrhuje přímo básníka. Básník není v navržené soše přítomen, hmota kamene je pouhý otisk, masa pomníku nese jen odlesk – připomínku člověka. Socha je prolomena a současně vystavěna kolem profilu člověka – uvnitř prostoru vzniká vztah: napětí mezi hmotou a volným prostorem, světlem a stínem, sochou a městem. V podstatě se jedná o kamenný portál vztyčený ve volném prostoru. Návrh předpokládá využití rozdílných odstínů přírodní žuly (Mrákotín, popř. Studená) a různých technik opracování kamene, aby bylo dosaženo různého lomu světla a vizuální a prostorové kvality objektu.

Rozměry díla jsou zvoleny v proporci k určenému prostoru a výšce lidské postavy – výška díla 4,3 m.

18.

akademický sochař Jaroslav Jurčák

Autor ztvárnil figurální sochu básníka Jana Skácela v gestu, kdy promlouvá k lidem, se kterými se dělí o své prožitky prostřednictvím svých básní a otevírá jim svou duši s rizikem košťře.

Socha básníka bude zhotovena z hořického nebo božanovského pískovce. Bude umístěna na nízkém podstavci, předpokládaná výška postavy 230 – 240 cm.

19.

akademický sochař Zdeněk Tománek

Bílý a černý...

Jan Skácel byl básníkem, který ve své tvorbě často čerpal z bohaté lidové moudrosti.

Bílý a černý kůň vznášející se nad Brnem jsou tedy autorovou reflexí nejen na básníkovi verše, ale i na dvě sbírky básnickových próz Jedenáctý bílý kůň a Třináctý černý kůň (...jedenáctý bílý kůň přináší štěstí, třináctý černý – smůlu...).

Autor v návrhu díla vychází z předpokladu, že lidové tradice a symboly neztrácejí ani s rozvojem civilizace svou moc a vliv na lidské myšlení. Všechny přírodní síly i lidské city mají své protiklady. Tvary a barvy jsou základními stavebními materiály všech vizuálních symbolů – černý a bílý, světlo a tma, láska a nenávisť, počátek a konec...

Socha bude zhotovena v kombinaci litého betonu a ocelové konstrukce.

20.

Ing. Jaromír Gargulák

Plastiku Jana Skácela autor navrhl jako vertikálně prodlouženou figuru meditující na stylizovaném sedáku, s rukou vztyčenou k obloze. Vzepnutá ruka básníka umožňuje pozorovateli účastnit se pomíjivých situací – např. mračna, hvězdy, ptáci... jakoby byly nesený touto rukou.

Obličejová část je provedena s výraznými znaky obočí, nosu – charakterizujícími básníkovu osobnost.

Plastika je v nadživotní velikosti vysoká cca 350 cm. Dramatičnosti plastiky napomáhá provedení paginací na starobronz s proleštěnými konturami.

22.

MgA. Václav Kyselka

Básníkovu sochu se autor rozhodl pojmout jako portrét. Vedla ho k tomu nejen básníková výrazná fyziognomie. O portrétu básníka uvažoval autor i jako o zrcadle, které odráží témata přítomná v básníkově díle – proto je básníková tvář zvlněná jak krajina. Dalším důvodem je i básníkův odkaz – život bouřliváka v kontrastu s citlivou poezií – dilemma vyřešil autor radikálním rozdělením portrétu na dvě části – pozitivní a negativní. Tvar sochy je však možné číst i jako prapor vzdoru a hrdosti, jako fragment nebo střepinu nádoby na vodu, víno,...

Pozitivní strana portrétu hledí na Brno, mohutné básníkové obočí pak vytváří převis, pod kterým při dešti vznikne jakýsi suchý úkryt. Zvětšený portrét o rozměrech 3,2 x 2,6 m bude odlit z šedobílého sklovláknitého plastifikovaného betonu Polycon. Socha bude umístěna na betonové elipsovité ploše.

23.

akademický sochař Jaroslav Kolomazník
akademický architekt Vladimír Pýcha

Postavu sedícího básníka autoři situují tak, aby pohybem těla a hlavy šla vstříct přicházejícím po cestě z údolí. Snaží se přiblížit básníka způsobem, jak působí ve svých básních – jako člověka procházejícího všemi úskalími své životní cesty. Básník v jejich ztvárnění usedá na kámen a naslouchá zvukům přírody. Je připraven tyto zvuky zachytit a vložit do svých veršů – do rukou má vložen notes a tužku.

Samotná socha bude provedena z božanovského pískovce ve velmi světlém okrovém odstínu, sokl pak ve sv. hnědé „světelské žule“ barevně korespondující s pískovcem.

24. akademická sochařka Ladislava Snopková,
doc. Ing. arch. Jarmila Húsenicová, Ph.D., Ing. Peter Sivoň

Figurální kompozici Jana Skácela řeší autoři jako zasněnou figuru básníka – s knihou v ruce, sedící na bludném kameni v zelené trávě někde v přírodě, mezi stromy, na louce či u přátel, tak, jak básník opisuje v mnohých svých verších. Básník je tak trochu zahleděný do svého nitra a tak trochu do dálek, kde se setkává život se střípky věčnosti.

Realizace postavy se předpokládá z litého kamene, nízký podstavec z přírodního kamene (žula, mramor). Velikost plastiky je 2,7 – 3 metry.

25.

Mgr. akademický sochař Daniel Trubač

Mgr. A. Svatopluk Sládeček

Autoři ztvárnili alegorickou postavu básníka obracející ho se v rozverném nakročení a gestu do údolí, na město a okolní krajinu. Postava stojí na dříku dórského sloupu, jehož zakončení odpovídá velikosti kavárenského stolku – na něm jsou poházeny listy rukopisů, jež básník rozhrnuje tanečním pohybem nohy.

Plastika je v mírně nadživotní velikosti – celková výška 370 cm, výška postavy 220 cm.

Podstavec je navržen kamenný – z božanovského pískovce, postava odlita z nerezové oceli.

26.

MgA. Dušan Váňa
MgA. Monika Horčicová

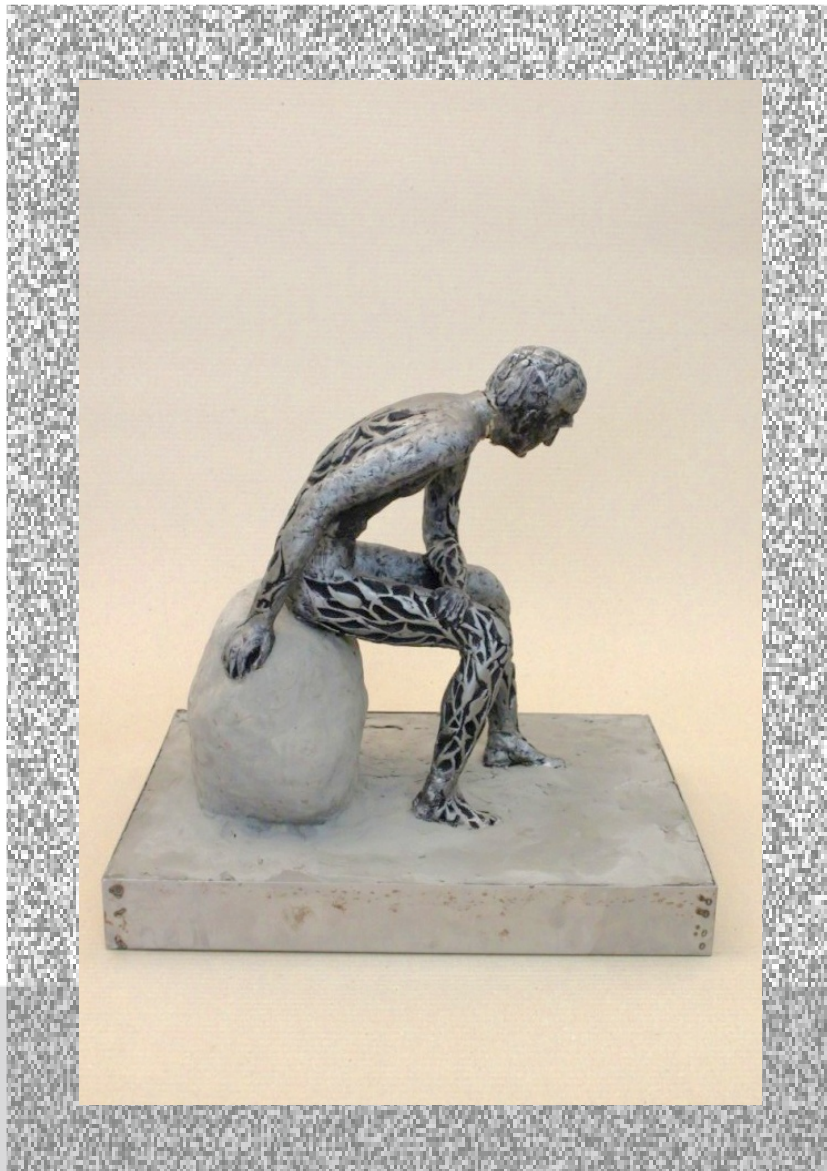

Sochu věnovanou Janu Skácelovi autoři pojali jako interpretaci jeho básně Modlitba – motiv dlaně přinášející vodu, transformaci ve studánku, vyslyšení modlitby... Objekt má spíše budit dojem nevysychající tůně než zurčící fontány.

Plastika o rozměrech 90 x 135 x 300 cm bude vyrobena z šedé litiny, pískována a opatřena povrchovou úpravou.

27.

Barbora Kališová

Sochu věnovanou Janu Skácelovi autorka pojala jako interpretaci jeho básně ...dnes večer přišla ke mně na návštěvu růže... Postava básníka sedícího na valounu je umístěna trochu stranou - básníkovi byla vlastní pokora, nikoli exhibice, zároveň lidé sedící na okolních lavičkách by se neměli dívat na jeho záda. Okolí sochy bude osázeno kapradinami, travinami a planými růžemi, uprostřed plochy bude osazený strom...

Velikost plastiky je v mírně nadživotní velikosti. Figura bude provedena v litině, podstavný valoun z umělého kamene.

28.

akademický sochař Jiří Středa
akademický architekt Milan Hrouda

Plocha – prostor Jana Skácela – je vymezena trojúhelníkem vydlážděným „špilberskými cihlami“. Na středovou těžnici pak autoři umístili ležící sochu básníka.

Socha je svým pojetím a netradiční pozicí propojena s moravskou zemí, také gestem ruky symbolizuje blízkost básníka a kraje.

Koncepce je kompozičně a emociálně podpořena úryvkem sonetu.

Socha básníka o velikosti 350x100x100 cm je monolitický odlitek ze speciálního betonu v technologii composite struktury.

Alternativou je provedení z přírodního kamene.

Dlažba ve tvaru trojúhelníku bude podobná cihlám stávajících zdí.

29.

Ing. arch. Lukáš Svoboda

Ing. arch. Tomáš Jurák

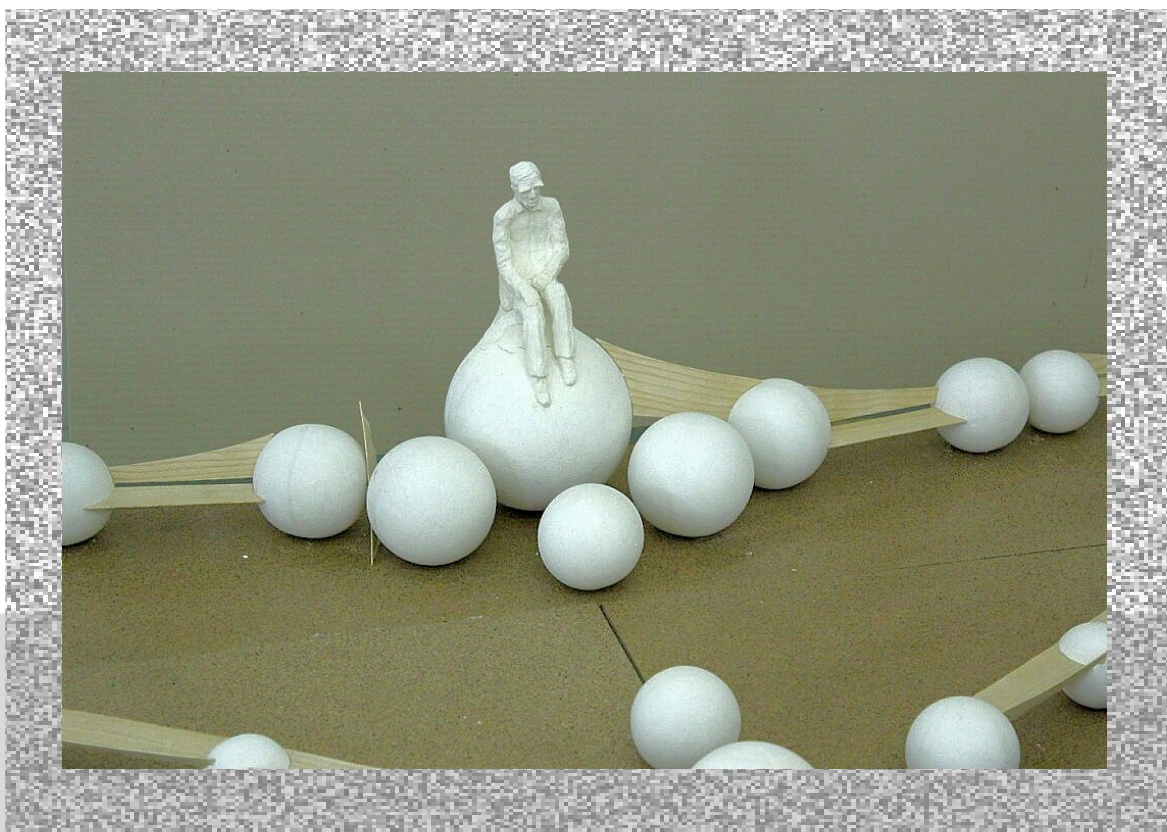
Autoři představili minimalistické pojetí sochy – vertikální hranol s motivem rytého profilu hlavy Jana Skácela v jeho pokročilém věku. Chtěli tak zachytit jedinečnou a nezaměnitelnou podobu osobnosti básníka – profil jeho tváře, který je v jeho případě nejcharakterističtější rysem jeho osobnosti.

Socha odkazuje i na básníkův pevný životní postoj zachycený ve sbírce „Kdo učil mlčet Kámen.“

Měřítko sochy vychází z velikosti prostoru, kde bude umístěna, materiálem pro realizaci je kámen – božanovský pískovec.

30.

Mgr. Jozef Michňa

Prioritou autora bylo nejen představit básníka jako člověka introvertního, skromného a poctivého, přemýšlejícího nad problémy své doby, nad životem a smrtí, skládajícího a formulujícího slova a verše do ucelených skupin, snahou ale bylo i poukázat na rozsáhlost a nadčasovost jeho díla, překračujícího hranice země.

Rozsáhlost básnickova díla je znázorněna kulovitými objekty propojenými „užitkovým“ sezením. Objekty svým rozsahem a materiálem naznačují náročnost a těžkost obsahu veršů, zdánlivě velmi jednoduchých.

Vzájemná propojenost kulovitých objektů, figury, soulad celkového prostředí s prostorem oddychové zóny navozuje známé „Skácelovo ticho“ a podněcuje k zamyšlení nad otázkami života, víry a našich činů.

Bílá barva celé kompozice spolu se světlými lavičkami naznačují a vytváří dojem čistoty a jemnosti charakteru básníka Jana Skácela.

31.

Mgr. Vladimír Matoušek

Ing. arch Josef Švancara

„Básník nad svým dílem.“

Autoři vytvořili neokázalou, mírně abstraktní figuru básníka, která nostalgicky a téměř nezúčastněně stojí nad „mořem“ svých veršů. Osobnost Jana Skácela autoři pociťovali jako osobnost zahleděnou do dálek moravské krajiny, ponořenou do bolesti niterných i vnějších soubojů, akcentující bytostně lásku, teplo i tragiku života lidí této země.

Z celého Skácelova díla číší skromnost a pokora. Proto se autoři nebáli umístit básníkovu poezii na zem – do rozměrných kamenů. Na sochu v mírně nadživotní velikosti je použitý božanovský pískovec, na zpevněnou plochu štípaná kostka z mrákotínské žuly. V úrovni dlažby je osazeno 27 pískovcových kamenů obsahujících jednotlivé básně ze Skácelova díla.

32.

MgA. Josef Faltus

Autor ztvárnil básníka stojícího na sloupu s hlavicí z vinné révy s pohárkem v ruce dívajícího se dolů na město. Použitý motiv vinné révy charakterizuje verše básníka. Umístění na nevysoký sloup s „antickou“ hlavicí dodává soše na důstojnosti a hravosti.

Postava je v mírně podživotní velikosti, celková výška sochy včetně podstavce je 240 cm. Vyrobená bude z montovaných litinových dílů s patinou.

33.

doc. akademický sochař Jiří Sobotka

Autor vytvořil portrét básníka jako otevřenou prostorovou strukturu, hledící do prostoru starého Brna. Divák má možnost z určitých úhlů prohlédnout skrz transparentní strukturu hlavy. Skácelova poezie je charakteristická důsledně propracovaným systémem symbolizace, v jejímž rámci se jednotlivé motivy jeví jako variace několika základních témat: dětství, ticho, krajina a smrt. Portrét básníka je umístěný na kamenném soklu, kde na každé ze stran bude vytesán jeden z těchto pojmů.

Portrét básníka je vytvořen z několika tisíc nerezových bezešvých trubek, výška hlavy je 215 cm, proporce jsou zvoleny tak, aby oči básníka a diváka byly zhruba ve stejné úrovni. Podstavec je vyroben z „vápence vraca“.

34.

Jan Paul
Daniel Paul

Autoři pojali sochu tradičním způsobem se snahou stylizovat figuru v určité nadsázce – vytvořili objemovou plastiku zachycující postavu básníka, jeho postoj, výraz i gesta. Nechtěli postavu básníka nijak přikrášlovat, patetizovat či heroizovat. Vyjádřili zemitost básnickovy osoby v kontrastu s lehkostí a jemností jeho poezie. Plastika znázorňuje básníka v závěru jeho života, ve chvíli zamyšlení.

Vyjadřuje prostotu a obyčejnost, symbolizuje, že tento, svým vzezřením zdánlivě obyčejný člověk, byl silný a mimořádný básník.

Socha v životní velikosti bude odlita v šedé litině. Stojí na zemi přímo uprostřed kruhového trávníku, přístupného i pro návštěvníky parku, aby mohli se sochou Skácela vstoupit do interaktivního vztahu.

35.

doc. Peter Gáspár, akademický sochař

Záměrem autora bylo ztvárnit výjimečný talent básníka a odkaz na jeho tvorbu.

Plastika představuje mužské torzo v nadživotní velikosti, na jehož hrudi je umístěn balvan s vytesaným fragmentem ženské tváře, která symbolizuje momenty inspirace i tíživé pocity existencializmu jedince.

Použitý ušlechtilý materiál podtrhuje spirituální založení básníka.

Socha o rozměrech 210 x 160 x 85 cm bude vytvořena z kararského mramoru, podstavec o výšce 55 cm ze světlešedé žuly.

36.

Dana Marková
Ing. arch. Jana Urbanová

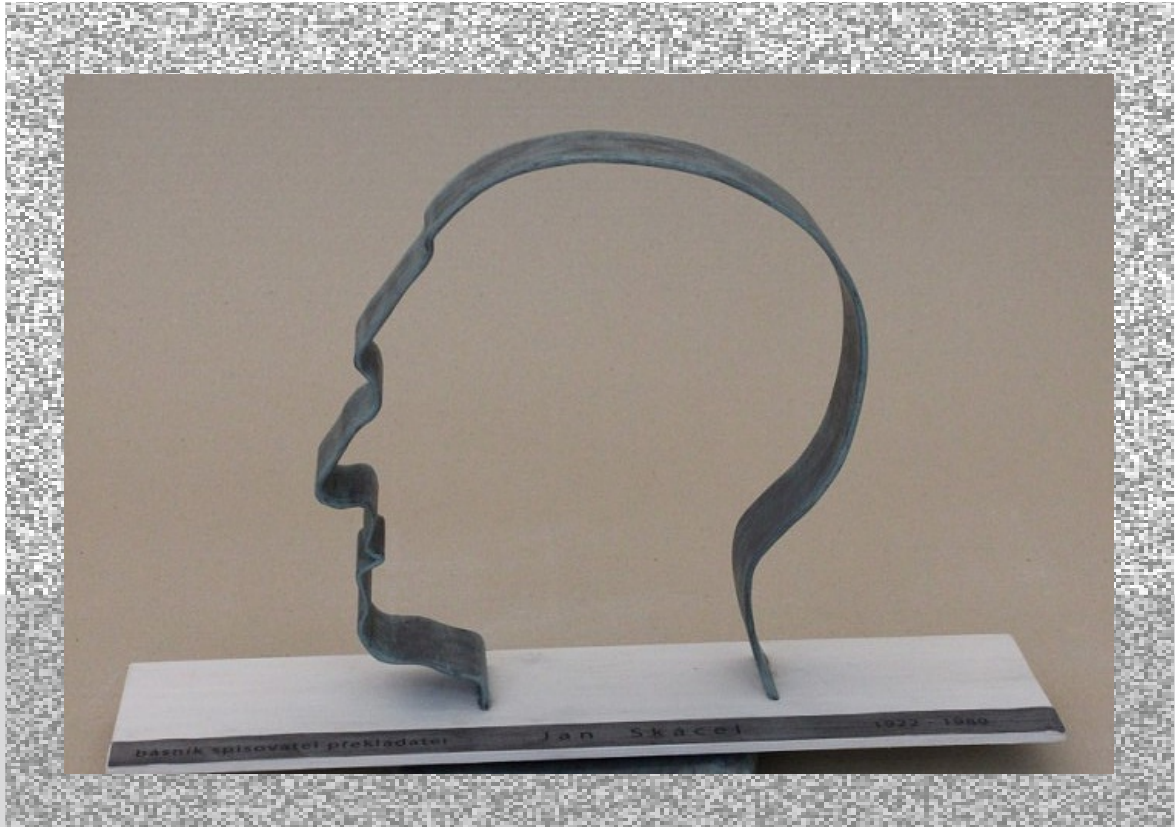

Autorky při řešení sochy básníka použily zjednodušení a částečnou stylizaci. Zároveň podtrhly i základní charakteristické rysy (např. výrazné obočí) na úkor potlačení některých dalších detailů. Snahou autorek bylo vytvořit zapamatovatelnou charismatickou postavu básníka Jana Skácela. Postavu výjimečnou jak svou tvorbou, tak svým vnitřním nábojem. Proto zvolily kompozici uvolněné rozšafně sedící postavy na podstavci ve tvaru básníkova monogramu JS.

Na plastiku je použit přírodní kámen – božanovský pískovec. Socha bude částečně polychromovaná, aby tónováním byly zdůrazněny jednotlivé detaily.

37.

Lubomír Čermák

Autor zvolil subtilní formu sochy – plastiku mizící do okolí a znovu se objevující při určitém úhlu pohledu. Plastika se stává součástí parku a navazuje tak na Skácelův odkaz o provázanosti člověka s přírodou.

Zároveň je zde básník přítomen svou siluetou a myšlenkami. Silueta hlavy odkazuje k fyzické podobě básníka, má však i druhý obsahový rozměr – ve svém negativním vymezení je symbolem dějinného otisku již nepřítomné osoby.

Pro autora je důležité, aby plastika jevící se na první pohled velmi minimalisticky a oproštěně, v sobě ukrývala i hlubší významovou rovinu založenou na vnímání postavy Jana Skácela.

Velikost plastiky je 255 cm, materiálem pro výrobu je kov – litina, s povrchově modelovanou strukturou.

Podesta, na které je plastika umístěna, je v úrovni s chodníkem.

38.

Dalibor Machek

Autor ztvárnil básníka jako „prostého venkovského kluka“, který má rád svobodu, volnost a pohyb v náručí přírody. Zachytil ho při toulce přírodou, ve chvíli zastavení, oddechu a zamyšlení, sedícího na vyvýšenině tzv. krajině. Na této „krajině“ je vyobrazena múza – dívka v pohybu dotýkající se básníka. Vlasy dívky jsou zároveň i stylizací pramene vody obíhajícího dokola vyvýšeniny.

Socha bude vytvořena z dolnoslezského křemičitého pískovce ve světlých odstínech s následnou povrchovou úpravou.

39.

akademický sochař Jiří Pliešтик

Autor představuje postavu Jana Skácela ve dvou rovinách: jako metaforu sebe sama vznášející se na vlnách trav – inspirován verši ze sbírky *Hodina mezi psem a vlkem*, a jako osobnost Jana Skácela – spočívajícího v měkké náruči přírody, hledícího do nekonečného nebe, jako by nejen odpočíval, ale také se rozjímáním dostával do jiné dimenze. Portrét básníka je jemně stylizovaný do jednodušší, minimalističtější formy při zachování věrnosti podoby.

Socha o rozměrech 220 x 180 x 60 cm bude vyrobena z tmavého jemně broušeného granitu, dlažba okolo z lámaných kostek.

40.

akademický sochař Vojtěch Míča

Socha bude natočena směrem ke Starému městu, na které se však básník nedívá, hlavu má skloněnou.

Písek pod jeho nohama se postupně proměňuje v hrubé abstrahované rostlinstvo, starý bosý muž s ostrými vrypy v těle se propojuje se svou podstatou – půdou, na které stojí.

Litinová socha je koncipována v mírně nadživotní velikosti, prostor kolem ní bude vymezen kruhem z nerezové oceli, dedikačním textem a úryvkem básně Jana Skácela.

41.

Ing. arch. Radim Horák
Ing. arch. Hana Horáková

Autoři navrhli mírně abstrahovanou figuru představující sedícího básníka. Postava je vyvýšena nad okolím – medituující, mimo tento svět, zároveň však s tímto světem zcela srostlá a od něj neodlučitelná. Je „básníkem ticha.“

Figura svým pojednáním představuje vnitřní klid a niternost. Autoři kladou důraz na promodelování linií hlavy, figura vyrůstá z masivního bloku, který je osazen přímo v terénu, na něm umístěny věty, slova, písmena, slovácké ornamenty,...

Podstavec i samotná figura jsou vyrobeny z jednotného materiálu – světlého božanovského pískovce, písmena jsou do kamene vytesána a zesvětlena, celková výška díla je 375 cm.

42.

doc. Mgr. Tomáš Medek

Sochařova „Smuténka“ je inspirována básníkovou stejnojmennou sbírkou křehkých lyrických veršů, ve kterých se snoubí venkovské prostředí s člověkem, přírodou, intimitou a nostalgií všedních radostí a bolestí.

Tajemství, typické pro básníkovu tvorbu, je skryto i ve vyjádření figurálního pojetí díla. Figura mytické Studénky se projevuje jako pouhý stín vržený objektem rostlinného torza, jako stín, který za slunečných dnů obchází kolem tohoto objektu.

Slova básníkových veršů, rozsetých na listech rostliny, tvoří obsah i formu díla a zároveň zpodobňují postavu z jeho básně.

Smuténka nemá hmatatelnou podobu, je určitou lyrickou reflexí umocňující spojení člověka s přírodou.

Socha o rozměrech 223 x 280 x 246 cm je vyrobena z nerezové oceli, na jednotlivých listech jsou navařena písmena z nerezového plechu.

44.

akademický sochař Michal Blažek

akademický sochař Zdeněk J. Preclík, prof. Ing. arch. Petr Pelčák

Motivem autorů při ztvárnění sochy Jana Skácela byla láska a její působení v trvání času – úsměv mládí a zasvěcenější pohled starého muže, který už leccos prožil.

Socha o výšce 250 cm bude vyrobena ze dvou kusů supíkovského mléčného mramoru s vytesanými verši.
Velikost a měřítko sochy odpovídá i velikosti krajiny, v níž je umístěna.